

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-18/12

Město Žamberk
prieš

Finanční ředitelství v Hradci Králové, dabar – Odvolací finanční ředitelství

(*Nejvyšší správní soud* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Apmokestinimas — PVM — Direktyva 2006/112/EB — 132 straipsnio 1 dalies m punktas —
Neapmokestinimas — Su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų teikimas —
Neorganizuotas ir nepastovus užsiėmimas sporto veikla — Miesto vandens parkas“

Santrauka – 2013 m. vasario 21 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Neapmokestinimas — Su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų teikimas — Sportavimas — Sąvoka — Neorganizuota ir nepastovi sportinė veikla, kuria nesiekama dalyvauti sporto varžybose — Įtraukimas*

(*Tarybos direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punktas*)

2. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Paslaugų teikimas — Iš kelių dalių sudaryti sandoriai — Sandoris, kuris turi būti laikomas viena paslauga — Nustatymo kriterijai*

(*Tarybos direktyva 2006/112*)

3. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Neapmokestinimas — Su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų teikimas — Įėjimas į vandens parką — Įtraukimas — Kriterijai — Nacionalinio teismo vertinimas*

(*Tarybos direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punktas*)

1. Direktyvos 2006/112 dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 132 straipsnio 1 dalies m punktas turi būti aiškinamas taip, kad neorganizuota ir nepastovi sportinė veikla, kuria nesiekama dalyvauti sporto varžybose, gali būti laikoma sportavimu, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Kad ši nuostata būtų taikoma, joje nereikalaujama, nei kad sporto veikla būtų užsiimama nustatytu lygiu, pavyzdžiui, profesionaliai, nei kad nagrinėjama sporto veikla būtų užsiimama nustatytu būdu, t. y. reguliariai ar organizuotai, ar siekiant dalyvauti sporto varžybose, tačiau tik tiek, kiek ši veikla nepatenka į tik poilsio ir atsipalaidavimo sritį.

(žr. 22, 25 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 27–30 punktus)

3. Direktyvos 2006/112 dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 132 straipsnio 1 dalies m punktas turi būti aiškinamas taip, kad įėjimas į vandens parką, kuriame dėl jame esančių įrengimų lankytojai gali užsiimti ne tik sporto, bet ir kita atsipalaidavimo ar poilsio veikla, gali būti su sportavimu glaudžiai susijęs paslaugų teikimas. Atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes ir į pirmiau pateiktą aiškinimą, nacionalinis teismas turi nustatyti, ar taip yra šios bylos atveju.

Kalbant apie vienos sudėtinės paslaugos buvimą pagrindinėje byloje, reikia išnagrinėti, ar aptariamame vandens parke sumontuoti įrengimai sudaro tokią visumą, kad galimybė ja naudotis yra viena paslauga, kurią išskaidyti būtų nenatūralu. Šiuo klausimu jei siūlomas vienos rūšies įėjimo į vandens parką bilietas suteikia galimybę naudotis visais įrengimais, nedarant jokio skirtumo remiantis faktiškai naudojamais įrangos rūšimi, jos naudojimo būdu ir trukme per įėjimo bilieto galiojimo laiką, ši aplinkybė yra svarbus vienos sudėtinės paslaugos buvimą įrodymas.

Sprendžiant, ar tokios vienos sudėtinės paslaugos atveju dominuojantis elementas yra galimybė sportuoti, patenkanti į Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punkto taikymo sritį, ar veikiau tik poilsis ir atsipalaidavimas, pažymėtina, kad tai reikia nustatyti remiantis vidutinio vartotojo požiūriu, kuris turi būti nustatytas pagal objektyvių elementų visumą. Vertinant šią visumą visų pirma reikia atsižvelgti į nagrinėjamo vandens parko koncepciją, kuri matyti iš jo objektyvių charakteristikų, t. y. siūlomos įvairių rūšių infrastruktūros, jų išdėstymo, skaičiaus ir svarbos, palyginti su visu parku.

(žr. 32, 33, 37 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)